

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Sekretarz Stanu
Tomasz Szymański

DWRMNIE-WMNIE.0790.1.2026(4)

Pan
Adam Krzywoń
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

odpowiadając na pismo z dnia 21 listopada 2025 r., znak XI.814.2.2025.JK, dotyczące sytuacji mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, uprzejmie proszę o przyjęcie następującego stanowiska:

Wydaje się, że główną przyczyną obaw Pana Rzecznika związanych z zapewnieniem „(...) odpowiednich warunków dla aktywności ukierunkowanej na ochronę, zachowanie i rozwój kultury mniejszości (...)” jest brak „stabilnego finansowania” organizacji pozarządowych, które zmuszone są co roku ubiegać się „(...) o przyznanie dotacji podmiotowych i celowych na realizację zadań określonych w art. 18 ust. 2 (...)” ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. *o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym* (Dz. U. z 2017 r., poz. 823, z późn. zm.).

Dlatego już na wstępie zapewniam, że zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego pozostaje jednym z priorytetowych obszarów działań Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Potwierdza to między innymi fakt, że wśród najważniejszych celów swojej działalności zarówno w 2025, jak i na 2026 r., Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wymienił zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych. Proszę o zwrócenie uwagi na ten symptomatyczny aspekt - w 2025 r. po czterech latach przerwy - zakres zadań realizowanych na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz użytkowników języka regionalnego ponownie został uznany za szczególnie istotny wśród ogółu zadań realizowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Funkcjonujące w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji zasady określające złożony proces udzielania dotacji na realizację zadań publicznych z szeroko rozumianego obszaru mniejszości narodowych i etnicznych dostosowane są do rocznego cyklu budżetowego wynikającego z art. 109 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. *o finansach publicznych* (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483, z późn. zm.). W kontekście przedstawionej w Pana piśmie diagnozy sytuacji oznacza to, że wszelkie decyzje dotyczące przyznawania dotacji oraz realizacji zadań publicznych są podejmowane przy uwzględnieniu zasady roczności budżetu.

Podkreślenia jednak wymaga, że przedstawiciele mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym – każdego roku – uczestniczą w przygotowaniu projektu zasad postępowania, o których mowa w art. 18 ust. 3 ustawy *o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym*. Corocznie odbywają się spotkania konsultacyjne, które umożliwiają szeroką dyskusję nad projektowanymi rozwiązaniami, w tym zgłaszanie uwag oraz wzajemne informowanie się o okolicznościach, które wpływają na sposób pracy – z jednej strony Ministerstwa, z drugiej zaś – podmiotów realizujących zadania publiczne. Takie robocze spotkania są okazją do przybliżenia stanowisk oraz wyjaśnienia wątpliwości pojawiających się na tym etapie prac. Końcowy projekt zasad postępowania zostaje wypracowany po przeanalizowaniu postulatów i uwag przedstawicieli mniejszości, przyjęciu ich w zakresie możliwym do uwzględnienia i wyjaśnieniu przyczyn nieuwzględnienia pozostałych postulatów. Dopiero w ten sposób przygotowany projekt jest opiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych i po wprowadzeniu dalszych ewentualnych zmian, zatwierdzany przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Należy również podkreślić, że członkowie Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy *o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym* rekomendują połowę ekspertów, którzy przedstawiają Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji propozycję zadań (wraz z wysokością dotacji) do realizacji.

W moim głębokim przekonaniu przyjęty w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji tryb postępowania zapewnia istotny i realny wpływ przedstawicieli mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym zarówno na tryb udzielania dotacji, jak i na warunki realizacji zadań publicznych.

Odnosząc się do stanowiska Pana Rzecznika, zgodnie z którym udzielanie dotacji na realizację zadań nie przekraczających roku budżetowego ma – między innymi – mieć ten skutek, że „(...) utrudnia zachowanie ciągłości bieżących działań (...)”, pozwolę sobie zauważyć, że tak ukształtowany tryb udzielania dotacji jest zgodny z przepisami prawa, w szczególności określającymi zasady gospodarowania środkami publicznymi.

Niemniej chcę stanowczo podkreślić, że Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji konsekwentnie realizuje model postępowania, w którym zadania o charakterze cyklicznym, które wpisały się w lokalny krajobraz kulturalny – co do zasady – uzyskują dotację na ich kontynuację w kolejnym roku. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji jest bowiem w pełni świadomy, że decyzja o zaprzestaniu finansowania takich zadań potencjalnie może mieć dalekosiężne skutki wpływające w znacznym stopniu na realizację celów, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. *o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym*. Dotyczy to nawet tych zadań, których sposób realizacji w przeszłości budził wątpliwości lub wręcz w stosunku do których stwierdzono istotne uchybienia. Decyzja o braku dalszego finansowania analogicznego zadania w kolejnym roku jest podejmowana w skrajnym przypadku, dopiero wówczas gdy sposób realizacji zadania w kolejnym roku lub latach pozostaje nadal niezgodny z warunkami wynikającymi z zawartej umowy lub powszechnie obowiązującymi przepisami. Taki model postępowania – w szczególności w kontekście wspomnianych zasad gospodarowania środkami publicznymi – wydaje się w mojej opinii potwierdzać dużą dozę przychylności oraz

zrozumienia dla znaczenia jakie zadania stałe mają dla tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych albo zachowania i rozwoju języka regionalnego.

W tym kontekście, odnosząc się do poruszonego w Pana piśmie wątku Muzeum Kultury Łemkowskiej w Zyndranowej, pozwolę sobie przybliżyć okoliczności sytuacji, w której dotacje dotyczące Muzeum Kultury Łemkowskiej w Zyndranowej zostały (przejściowo) ograniczone. W 2022 r. w Towarzystwie na Rzecz Rozwoju Muzeum Kultury Łemkowskiej w Zyndranowej została zrealizowana kontrola dwóch zadań związanych z utrzymaniem i funkcjonowaniem Muzeum w roku 2021, której przedmiotem było: *Wykorzystywanie i rozliczenie dotacji przekazanych z budżetu MSWiA na realizację zadań wynikających z ustawy o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym*. Ustalenia poczynione w trakcie kontroli skutkowały negatywną oceną działań Towarzystwa w zakresie realizacji zadań zleconych w ramach umów dotacyjnych zawartych z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji. Towarzystwo, co prawda, realizowało działania i ponosiło wydatki na utrzymanie i działalność Muzeum Kultury Łemkowskiej w Zyndranowej, niemniej jednak w toku kontroli stwierdzono występowanie istotnych nieprawidłowości, a także uchybień związanych z realizacją obu zadań publicznych¹. Pomimo stwierdzonych nieprawidłowości, wysokość dotacji przyznanych Towarzystwu na realizację zadań w 2023 r. została jedynie ograniczona. Natomiast w kolejnych latach była i jest sukcesywnie zwiększana:

- w 2022 roku – 107 000 zł,
- w 2023 roku – 60 000 zł,
- w 2024 roku – 92 000 zł,
- w 2025 roku – 121 400 zł,
- w 2026 roku – 204 700 zł.

Wydaje mi się, że z zarysowanych powyżej ram wyznaczających sposób realizacji zadań Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w omawianym obszarze, trudno jest wysnuć uzasadniony wniosek, że system ten utrudnia lub czyni niemożliwym tworzenie wymagających stałego finansowania „(...) inicjatyw kluczowych dla rozwoju mniejszości (...)”.

Proszę również o zwrócenie uwagi, że ustawa o *mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym*, jak słusznie zostało to zauważone „(...) zobowiązuje organy władzy publicznej do podejmowania odpowiednich działań na rzecz wspierania inicjatyw służących ochronie, zachowaniu i rozwojowi tożsamości kulturowej mniejszości.” Zarówno więc działania podejmowane w tym obszarze przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, jak i środki publiczne których dysponentem jest minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych stanowią – niewątpliwie

¹ Towarzystwo wydatkowało środki publicznie niezgodnie z zawartymi umowami, w tym w szczególności ze środków publicznych dokonywano wydatków wykraczając poza termin realizacji zadań. Niezgodnie z zawartą umową Towarzystwo pobierało również opłaty od uczestników lekcji muzealnych prowadzonych w ramach jednego z kontrolowanych zadań. Ponadto, zakwestionowana została rzetelność oświadczeń składanych przez Towarzystwo zarówno w toku realizacji zadań, jak i w sprawozdaniach z ich realizacji w zakresie informacji o wysokości wykorzystanych środków oraz przychodach osiągniętych przy realizacji zadania.

istotny – ale jednak tylko pewien element z szerszego wachlarza działań podejmowanych przez organy władzy publicznej. W ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji środki publiczne przewidziane w części 43. budżetu państwa – wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne należy zatem postrzegać jako jedno z wielu dostępnych podmiotom realizującym zadania ze sfery działalności na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego. Dlatego też, podkreślając stałą wolę wspierania inicjatyw na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz zachowania i rozwoju języka regionalnego, pragnę jednocześnie podkreślić znaczenie współodpowiedzialności za pozyskiwanie i efektywne wykorzystywanie dostępnych źródeł finansowania. Dywersyfikacja źródeł pozyskiwania środków na prowadzenie działalności na rzecz mniejszości oraz użytkowników języka regionalnego stanowi nie tylko zabezpieczenie stabilności działalności, ale też szansę na poszerzenie oferty programowej odpowiadającej na realne potrzeby mniejszości i użytkowników języka regionalnego.

W ocenie Pana Rzecznika trudną sytuację w tym względzie ma potęgować „(...) niewielki – w porównaniu z poziomem inflacji oraz wzrostem płacy minimalnej - przyrost środków przeznaczonych z budżetu państwa na działania służące zachowaniu tożsamości kulturowej mniejszości.”

W tym kontekście – przede wszystkim - należy zauważyć, że środki na realizację zadań wynikających z ustawy o *mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym* są planowane w budżecie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w obrębie limitu wydatków określonego corocznie przez Ministra Finansów w ramach prac nad projektem ustawy budżetowej na dany rok. Mając świadomość potrzeb w tym obszarze sygnalizowanych, między innymi, przez przedstawicieli mniejszości oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym w Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych - w latach 2023 i 2024 - na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji środki zapisane w ustawach budżetowych na realizację wspomnianych wyżej zadań były w trakcie roku budżetowego w sposób znaczący zwiększane. W 2023 r. pozyskano dodatkowe środki z rezerwy ogólnej (718 tys. zł), a w 2024 r. – z rezerwy celowej (1 000 tys. zł).

W 2025 roku natomiast środki przeznaczone na realizację wspomnianych zadań były większe o niemal 10% w stosunku do łącznej kwoty tych środków w 2024 r.

Z pewnością Panu Rzecznikowi jest również wiadome, że wysokość środków przewidzianych w części 43. budżetu państwa na realizację w 2026 r. zadań z obszaru mniejszości narodowych i etnicznych - po raz pierwszy – przekroczyła kwotę 25 000 tys. zł. Oznacza to dalszy, niemal 18%, wzrost tych środków w stosunku do ich wysokości w 2025 r., przy czym – co wydaje mi się szczególnie istotne - wg aktualnego stanu, wysokość środków przyznanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w formie dotacji podmiotowych dla organizacji mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym jest wyższa o 25% w stosunku do ich wysokości w 2025 r. (2025 r. - 4 149 tys. zł, 2026 r. - 5 199 tys. zł).

Wzrost ów następuje nawet pomimo tego, że przepisy prawa nie przewidują obowiązkowej indeksacji lub waloryzacji środków budżetowych przeznaczanych na realizację zadań publicznych mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych lub zachowanie i rozwój języka regionalnego o wskaźnik inflacji lub zwłaszcza o wskaźnik wynikający ze wzrostu wysokości płacy

minimalnej. Pozwolę sobie przypomnieć, że przeznaczenie środków budżetowych, których dysponentem jest minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych jest ukierunkowane na podtrzymanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości oraz zachowanie i rozwój języka regionalnego. Co więcej, ustawa o *mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym* określa szeroki i bardzo zróżnicowany zakres zadań, które realizują ten cel. Ponadto, w dyskursie dotyczącym wysokości środków publicznych dedykowanych na realizację wspomnianych celów nie można abstrahować od faktu, że zadania przyczyniające się do osiągnięcia tych celów nie tylko mogą, ale są realizowane w ramach różnorodnych działań i programów prowadzonych przez organy władzy publicznej. W ocenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, w związku z powyższym, brak jest oczywistego związku pomiędzy wysokością płacy minimalnej a wysokością środków budżetowych przeznaczonych na realizację wymienionych celów, których dysponentem jest minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych.

Pozwolę sobie zauważyć, że wysokość środków na realizację wspomnianych zadań z szeroko rozumianego obszaru mniejszości narodowych i etnicznych w 2005 r. wynosiła 5 900 tys. zł². Już w 2006 r. – w kolejnym roku budżetowym po wejściu w życie ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o *mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym* – wysokość środków została zwiększona do 10 944 tys. zł. Przyjmując tę kwotę jako bazową oraz odwołując się do prognozowanych średniorocznych wskaźników cen towarów i usług ogółem określanych w ustawach budżetowych w latach 2006 -2026, stwierdzić należy, że w każdym roku faktyczna wysokość środków przewidzianych na realizację wspomnianych zadań była wyższa niż w przypadku gdyby ich wysokość była określana poprzez waloryzację kwoty bazowej w kolejnych latach o ten wskaźnik cen towarów i usług.

Sytuacja przedstawia się podobnie, jeżeli punktem odniesienia dla wzrostu środków budżetowych przewidywanych na realizację zadań publicznych mających na celu ochronę, zachowanie i rozwój tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych lub zachowanie i rozwój języka regionalnego byłby wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych obliczany przez Główny Urząd Statystyczny. Przyjmując tę samą kwotę bazową, waloryzowaną w kolejnych latach o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych, należy stwierdzić, że jedynie w latach 2023 i 2024 środki budżetowe były niższe od kwoty waloryzowanej rokrocznie o wskaźnik określający rzeczywistą wysokość inflacji w kolejnych latach. Podkreślam przy tym, że są to lata 2023 i 2024 czyli te, w których Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wnioskował o zwiększenie limitu dostępnych środków z rezerwy celowej i ogólnej. Z oczywistych powodów, brak jest jeszcze danych GUS o wysokości inflacji w 2026 r. Na tym etapie – na potrzeby przygotowanego zestawienia – przyjęto wskaźnik w tej samej wysokości, która została określona w ustawie budżetowej. Nie budzi jednak moich najmniejszych wątpliwości, że środki budżetowe przewidziane na 2026 r. znacznie przewyższają ich ewentualną wysokość, określoną przy

² Środki finansowe ujęte w części 24 budżetu państwa kultura i ochrona dziedzictwa narodowego przeznaczone na realizację zadań z zakresu praw mniejszości oraz na wspieranie wydawania czasopism w języku regionalnym przesunięte z dniem ogłoszenia ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o *mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym* do części 43 budżetu państwa wyznania religijne oraz mniejszości narodowe i etniczne.

uwzględnieniu inflacji. W załączeniu przekazuję tabelę nr 1 zawierającą zbiorcze dane w tym zakresie.

Odnosząc się do kwestii „(...) utworzenia zespołu ds. instytucji kultury mniejszości w ramach (...)” Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych informuję, że w ocenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji współczesne przemiany społeczno-kulturowe, takie jak deinstytucjonalizacja kultury, wzrost znaczenia oddolnych inicjatyw, zmiana wzorców uczestnictwa w kulturze oraz szersze ujmowanie kultury jako narzędzia budowania kapitału społecznego, wymagają dostosowania polityki kulturalnej do aktualnych realiów.

W tym kontekście, instytucjonalizacja życia kulturalnego mniejszości narodowych i etnicznych oraz użytkowników języka regionalnego pozostaje zagadnieniem wymagającym dalszej, wieloaspektowej refleksji. Rezultaty prac funkcjonującego w przeszłości, w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, Zespołu roboczego ds. powołania instytucji kultury wskazywały, że brak jest jednolitej, akceptowanej przez wszystkie strony koncepcji funkcjonowania takich placówek. Różnorodność oczekiwań oraz brak jednomyślności co do modelu organizacyjnego wydają się potwierdzać złożoność tego zagadnienia.

W przeszłości część przedstawicieli mniejszości narodowych i etnicznych wskazywało, że zasadne jest raczej wzmocnienie potencjału istniejących organizacji niż tworzenie nowych podmiotów w formie instytucji kultury. Pozwolę sobie zauważyć, że tego rodzaju podejście mogłoby skuteczniej odpowiadać na potrzeby poszczególnych środowisk. Zapewnia również większą elastyczność oraz sprzyja realnemu uczestnictwu mniejszości w kreowaniu działalności i realizowaniu w różnorodnych formach działalności prowadzonej na rzecz ochrony, zachowania i rozwoju tożsamości kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych albo zachowaniu i rozwoju języka regionalnego.

Niezależnie jednak od poczynionych powyżej spostrzeżeń natury ogólnej, podkreślam, że obecnie funkcjonują i prowadzą stałą, rozbudowaną i wpisującą się w cele określone w wielokrotnie wspomnianej wyżej ustawie z dnia 6 stycznia 2025 r. działalność państwowe i samorządowe instytucje kultury. Tytułem przykładu pozwolę sobie wymienić funkcjonujące od stycznia 2024 r. Centrum Kultury Białoruskiej w Białymstoku. Z dniem 1 lutego 2024 r., uchwałą Sejmiku Województwa Małopolskiego, zostało utworzone Centrum Historii i Kultury Romów w Oświęcimiu. Od lat aktywną działalność prowadzą Ośrodek „Pogranicze – sztuk, kultur, narodów” w Sejnach, Teatr Żydowski im. Estery Rachel i Idy Kamińskich – Centrum Kultury Jidysz, Żydowski Instytut Historyczny im. Emanuela Ringelbluma, Muzeum Ziemi Puckiej imienia Floriana Ceynowy w Pucku, czy też Muzeum Piśmiennictwa i Muzyki Kaszubsko-Pomorskiej w Wejherowie. Należy także wskazać, że w ramach Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. E. Smółki w Opolu funkcjonuje Centrum Dokumentacyjno-Wystawiennicze Niemców w Polsce. W 2024 r. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego powołał Instytut Różnorodności Językowej Rzeczypospolitej. Działaniami Instytutu i programami pomocowymi objęte zostały, między innymi, języki mniejszości narodowych i etnicznych i język regionalny, które to działania - w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji – są komplementarne względem zadań, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 20 ust. 2 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. *o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym*. Na szczególną uwagę zasługuje również fakt, że Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego powołał w skład

Rady Programowej Instytutu, między innymi, Pana Grzegorza Kuprianowicza, współprzewodniczącego Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, będącego przedstawicielem mniejszości narodowych i etnicznych.

W przestrzeni medialnej można odnaleźć informacje o wydarzeniach kulturalnych przyczyniających się do osiągnięcia celów wynikających z ustawy o *mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym*, które są organizowane również przez inne niż wymienione wcześniej państwowe i samorządowe instytucje kultury. Podobnie jak wyżej, jedynie tytułem przykładu przywołam Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie, w którym od 17 stycznia 2026 r. czynna jest wystawa „Formy obecności. Sztuka Łemków/Rusinów Karpackich”. Jak wynika to z opisu wystawy „(...) to pierwsza w historii tak szeroka prezentacja dorobku artystycznego tej karpackiej społeczności. Obejmuje twórców uznanych, takich jak Andy Warhol, Epifaniusz Drowniak (Nikifor) czy Jerzy Nowosielski oraz artystki i artystów funkcjonujących dotąd poza głównym nurtem (...)”.

Miło mi jest również poinformować, że w grudniu 2025 r. odbyło się pierwsze posiedzenie Zespołu Komisji Wspólnej, do którego zadań ma należeć, między innymi, opracowanie projektu nowelizacji ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o *mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym*. Jestem przekonany, że w toku prac Zespołu zostaną przeprowadzone analizy w zakresie celowości ewentualnego powołania nowych instytucji kultury, których funkcjonowanie będzie ukierunkowane na prowadzenie działalności w obszarze mniejszości narodowych i etnicznych. Mając na uwadze, między innymi, znaczenie jakie przedstawiciele mniejszości oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym w Komisji Wspólnej przykładają do tego zagadnienia, do zespołu zostali powołani także przedstawiciele Ministrów: Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Finansów i Gospodarki.

Z wyrazami szacunku,
Tomasz Szymański
Sekretarz Stanu
(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Załącznik: Tabela.